

KÖNYVTÁR

MHB 1836

KÖNYVTÁRI HÍRADÓ

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXII. ÉVFOLYAM

10. SZÁM

1988. OKTÓBER

Szerkesztőbizottság

Tverdota Miklósné *elnök*
Katsányi Sándor *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné
Csoma Mihályné, Havas Katalin
Márffy István, Varró Istvánné
Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 2.50 Ft
Előfizetési díj egy évre: 30.- Ft
Készült a FSZEK sokszorosítójában
Táskaszám
88/343
Eng. szám: 111/UHB/30/1981
ISSN 0139-1917

A glasznosztától a sajtószabadságig

Avagy keressük, mert az olvasó is keresni fogja

Kezdetben volt a glasznoszt... Azután hozzánk is elért magyar fordítású hírnöke, szó szerinti tolmácsolója, a MOSZKOVSZKIJE NOVOSZTYI, amely - ma már köztudottan - az Ogonyok mellett a szovjet átalakítási folyamat egyik legharcosabb, legőszintébb szavú orgánuma. Hogy milyen kíváncsiság - alkalmasabb szóval: érdeklődés - nyilvánult meg a hazai újságolvasók körében iránta, azt azok tudják, akik első számaikat meg szerették volna venni. S azóta is jókor reggel érdemes keresni, mert ahogyan a népi mondás tartja, viszik mint a cukrot. A lap nyilvánvalóan a külföldi kiadás számára átszerkesztve, tömörítve, az eredeti anyagból kiemelve hozza azokat az egyáltalán nem helyi érdekű híreket, publicisztikákat, amelyek egyrészt leghűbb tükrei a Szovjetunióban zajló átalakításnak, másrészt ugyancsak leghívebb kifejeződései a glasznoszt mibenlétének. A közelmúltban például hosszabb elemzések voltak olvashatók Hruscov reformkezdeményezéseinek sorsáról éppen úgy mint Brezsnyev éremgyűjtő szenedélyéről vagy a nemzetközi visszhangot kiváltó Csurbanovperről, riport jelent meg egy orosz falusi pápa hétköznapjairól. A tartalomjegyzékszerű főlisorolás folytatása helyett célszerűbb mindössze annyit megjegyezni, hogy a leglát-

hatóbban - azaz a külföld számára érzékelhetően - verbalizmusban formát öltő nyíltság sajtóesszenciája ez az újság, mely - mint utaltam rá - mindazok figyelmét magára vonta, akik egy pezsdültebb szellemiségű, a gondokkal őszintén szembenező, az eltérő vélemények egymásmellettiségét is eltűrő sajtó működéséről szerettek volna többet tudni - rövid idővel az új magyar sajtótörvény bevezetése után... A legutóbbi időig ugyanis a hazai sajtótörvény megnyerő elveit többé-kevésbé a szovjet lap testesítette meg. A legutóbbi időig, mondom, mert íme a glasznoszt hozzánk is elért, eléggé látható és nyilvánvaló módon. A standokon új, sosem látott folyóiratcímek bukkantak föl, már azok számára, akik a csábos, sőt egyre merészebb címlapú rejtvény-, szabadidő- és egyéb magazinok mellett, alatt, fölött észrevették őket.

A sort a LIGET nyitotta meg, ez a régi-új, negyedéves periodicitású "Irodalmi és ökológiai folyóirat". A jól értesültek rögtön tudták, miről van szó; a kevésbé jól értesültek a Levendel Júlia írta beköszöntőből ismerhették meg a folyóirat fantom-múltját. Történt, hogy kerek húsz esztendeje - az új gazdasági mechanizmus és a prágai tavasz évében - a Levendel Júlia-Horgas Béla

kettős "Eszmélet" névvel szándékozott folyóiratot alapítani, mások mellett Bojtár Endre, Csoóri Sándor és Kodolányi Gyula támogatásával. S ahogy a mechanizmus, mármint nevével, nem vállalta a reformot, úgy e folyóiratkezdeményezést sem. A makacs szerkesztők nem adták föl tervüket, 1986 tavaszán újra próbálkoztak, csakhogy a tízezer példányos új kiadást betiltották. A LIGET is tehát afféle "dobozból elővett" lap, amely azonban semmiképp sem akar meghökkenteni, szenzációt kergetni; a szerkesztők okos mértéktartással úgy vélik: "... a Liget akkor lehet érték és mérték teremtő, ha nem kapkod naprakész választóért, de nem is emigrál a jelenből; ha úgy tud fölülemelkedni, hogy a történelem alkalmiságát is elbírja". Tetszetős szándéka nagyjából megvalósulni látszik első /1988 őszi/ számának tartalmát tekintve. Nyitó írása Hanák Péter egyik idej előadásának közlése: "Közép-Európa keresi önmagát" - mintegy szemmel láthatóan "illusztrálja" azt a szerkesztői törekvést, hogy a közép-európai meghatározottságot egy bizonyos történelmi távlatból, másképpen: egyfajta szellemi magaslatról szemlélje. A lap céljának és jellegének /a Hazafias Népfront Családvédelmi Tanácsának égisze alatt lát napvilágot/ megfelelően Levendél László "Egy ország gyógyítása" című tanulmánya a kollektív érvényű mentálhigiéne problémáiról értekezvén "Ligetmagyarország" koncepcióját hozza elő - visszautalóan a folyóirat nevére. A lap profiljáról sokatmondóan árulkodik a Fekete Gyulával készített "kétfordulós" interjú, első része - vélhetően - még 1986 tavaszán készült, a második már idén nyáron. Figyelemre méltó a LIGET szépirodalmi anyaga, legyen elég Csoóri Sándor verseire vagy Mándy Iván kisprózájára hivatkozni. A látottak bizakodással tölthetik el a LIGET lapozgatóját, hogy a kissé megmerevedni látszó - de egyáltalán nem karakter nélküli - magyar folyóirat-struktúra nem pusztán új színnel gazdagodott, de a lap sajátos szemléletű kultúrökológiát, közösségi léptékű szellem-élesztési elszánásokat közös nevezőre hozva, sajátos arculatával konkurenciája lehet a régebbi, "bevezetett" folyóiratoknak, s ilyenformán erjesztőleg hathat azokra, illetve a mindinkább magára találó közgondolkodásra. Elsősorban persze értelmiségi körök figyelmére számít.

Az új idők új dalait közvetlenebbül - egyben eklektikusabban - megszólaltató a színes REFORM, amelyet "Független, demokratikus hírmagazinnak" nevez főszerkesztője, a "Reform előtti" sajtóból is ismert Tőke Péter. A lap rangos és kivált népes támogatókat tudhat maga mögött: a Rubik Alapítványval megkezdve a Magyar Gazdasági Kamarán és a Magyar Hitelbank Rt-én át a Kossuth Könyvkiadóig. A lap deklaráltan a gazdasági és a politikai reform szolgálatára vállalkozik, még pedig a szó szerinti vállalkozás formájában. A külsejére nézve leginkább

a szabadkai "7 Nap"-ra emlékeztető újság első szembeötlő tulajdonsága, hogy ha nem figyelmesen veszi kézbe az olvasó, nyomban lapjaira hullik, ugyanis nincs összefűzve, ami könyvtári használatát egyáltalán nem könnyíti meg. A csakugyan magazinjellegű magazin első számában két exkluzív interjú olvasható Pozsgay Imrével és Berecz Jánossal, szót kap a hasábkon Bihari Mihály politológus, aki szerint népszavazásnak kell döntenie a többpártrendszer bevezetéséről. Olvashatunk a készülő sztrájkrendeletéről, s mindjárt utána - hm - a nyugati rendőrségek tüntetések fölmozgatását célzó, s többnyire eredményes módszereiről. Ahogyan lapozunk előre a hetilap szeptember 23-i számában, úgy lesz a REFORM egyre inkább magazin, szórakoztatni kívánó képeslap. Végül is nem nehéz megjósolni várható sikerét, különös tekintettel a második számban elég nagy terjedelmet kapó "társasági" rovatra.

Legfrissebb hajtása a magyar glasznosztynak a Brády Zoltán szerkesztette KAPU, a "Független kulturális és közéleti folyóirat" - amellyel máris baj van... E sorok írásának napján jelent meg E. Fehér Pál - több mint ejnye-ejnyező hangvétellő - cikke a Népszabadságban, amely, röviden szólva, felelőtlenséggel: vádolja az újsütetű orgánomot. Kétségtelen, valamennyi között ez a vélhetően havi megjelenésűre tervezett, külalakjában pedig a HVG-re és a Rakétára emlékeztető folyóirat a legmerészebb hangú, és téma-fölvetései sem nevezhetők bátortalanoknak. Bátorásra vall már az is, hogy a szerkesztőség nem támaszkodik tekintélyes támogatókra - legalábbis ez nem derül ki sehonnét. Brády és társai a határon túli magyarság sorskérdéseinek szentelik figyelmüket. Első írásuk - Hoppál Mihály tollából - adatgazdag áttekintés a kisebbségi magyarság sanyarú kulturális helyzetéről és derűsnek aligha mondható perspektíváiról. Megrendítő az Erdélyből nemrégiben áttelepült Bartis Ferenc önéletrajzi vallomása Gyergyószárhegyen töltött, korántsem felhőtlen gyermekkorának néhány tragikus esztendejéről. E tematikai vonulatba illeszkedik Szántó T. Gábor verse - a címevel mindent elmondó - "Hungária fantomfájdalma". Nyilván számos olvasóra talál a román titkoszolgálat egyik Amerikába emigrált vezetőjének, Ion Paceának "Vörös horizontok" címmel az USA-ban megjelent visszaemlékezésének első részlete. A szamizdat kiadványok létét kétségessé tevőek azok a közlemények, amelyeket az Erdélyi Magyar Hírügynökségtől, illetve a Csehszlovákiai Magyar Kisebbségi Jogvédő Bizottságtól vettek át publikálásra. Irodalompublicisztikája sem érdekesség nélkül való, különösképp Siposhegyi Péter esszéje érdemel figyelmet jelenkori irodalmi életünk anomáliáiról. A KAPU levelezés rovata - noha itt-ott a Magyar Ifjúságéra hajaz - is méltónak látszik kinyilvánított és első száma anyagának ismeretében megvalósulni látszó koncepciójára

hoz. Az már az olvasó dolga és véleményalkotó felelőssége, hogy összevesse e szeptemberi szám cikkeinek szellemét, szándékát E. Fehér kritikai észrevételeivel. Mindazonáltal gyanítható, hogy már reklámnak sem utolsó a Népszabadság megrovottjának lenni.

Hevenyészett sajtószemlélnk végére értünk. Összegező megállapítások volnának még hátra, csak hogy három új folyóirat legelső számainak tartalma alapján ez merész vállalkozás volna. Bármekkora is a kísértés, inkább néhány kiegészítő megjegyzésre ragadtam magam.

1. Logikusnak látszik, hogy amikor hazánkban is megkezdődött az elmúlt harmincvahány évben ismeretlenül intenzív demokratizálódás, akkor - miként a 80-as évek eleji Lengyelországban például - elképesztő méreteket ölt a sajtó iránti érdeklődés. Jó lesz tehát, ha a könyvtárak elébe mennek ezeknek a könnyen kiszámítható igényeknek, és sürgősen beszerzik az említett újdorlatú lapokat /borsos áruk ellenére; a LIGET 38, a REFORM 29, a KAPU 48 forint/.

2. Bizonyos, hogy e három lappal nem merül ki a magyar sajtó lapszámok gyarapodásában is kifejeződő fölfrissülése, hiszen már tudjuk, hogy novemberben megjelenik az oly rég tervezett, még Illyés Gyula megálmodta HITEL, mely az előfizetési fölhívás szerint a népiek egykori folyóiratának, a "Válasz"-nak folytatása lesz. Mint a szerkesztők írják, "a HITEL az egész magyarság szellemi műhelye szeretne lenni, határon innen és túl! Kéthetenként megjelenő, független irodalmi, társadalmi, kritikai lapként - a szépirodalommal együtt - írásokat közöl a politika, a kultúra, a gazdaság, tehát a teljes magyar közélet bármely kérdéséről, ha az a magyarság létét közelről érinti." Tanácsos fölkészülni ennek a beszerzésére is.

3. Ha összegező igényű áttekintésre nem is vállalkozom, egy nem kizárólag nyelvhelyességi javaslatot legyen szabad megkockáztatnom. Kezdetben volt a glasznoszt... Igaz, de azért jobb, ha mi magyarok egy olyan kifejezést használunk ugyanerre - ha eljön az ideje - amit már száznegyven esztendeje a hallhatatlan Petőfi is olyan szenvedélyes hangon tudott mondani-írni: sajtószabadság.

Mezey László Miklós

Mi végre vagyunk gyermekkönyvtárosok?

A múlt értékelése legtöbbit a jelenről árul el. Hogy mikor és miért váltunk, "fejlődünk", annak elsősorban belső tartalmi oka kell legyen, a gazdasági és szervezeti körülmények csak segíthetik vagy korlátozzhatják a működést.

A Tervtanulmány "Visszatekintés" c. része jelezte számomra, hogy a későbbiekben melykérdésekkel fog szembenézni és melyekkel nem: a szervezeti kérdések önmagukban érdektelenek, ha nem kerülnek helyükre, ha nem eléggé rendelődnek alá a "Mi végre vagyunk" kérdésének. A magam részéről az önállóság vagy hierarchikus alárendeltség kérdését nem elvi kérdésnek tartom, hanem gazdaságának, s a működés lehetséges keretének. (Pl. ha egy családnak van rá módja, a gyerekeknek külön szobájuk van; ha nincs rá mód, akkor nincs. De hogy melyik ideálisabb, az nem kérdés.)

A vitaanyag a nagy miért?-re az IFLA idevonatkozó, igen általános irányelvét idézi, és hozzáteszi, hogy a gyerekek jobb könyvtári ellátása is cél - másutt hogy legalább a jelenlegi szintet fenn kell tartani, kevesebb pénzből. Mivel a FSZEK gyermekhálózatának fejlesztéséről van szó, ezért a korrekt általánosságokon túl több, az alapkérdést részelemekre bontó problémakörben várnék konkrét választ az intézményvezetőségtől és módszertanosoktól, valamint a gyermekkönyvtáros kollégáktól.

- Mit tekint a FSZEK az 1990-es években gyermekkönyvtári fő feladatának?

- Az itt folyó munka alapvetően érték-közvetítő jellegű legyen-e vagy főként az olvasók számának megtartására, növelésére irányuljon?

- Feladata-e gyermekkönyvtárainknak "termelni" az olvasói igényeket (szintben és mennyiségben)? Vagy csak a másutt keletkező igényeket lássuk el?

- Hogyan reagáljon a gyermekkönyvtár arra, hogy legfontosabb partnerintézményei, az iskolák nem jól funkcionálnak? (A gyerekek jó része nem tanul meg olvasni, alulszocializált; az iskolai könyvtárak nagy része nem tesz eleget feladatának; stb.)

A kérdésekre - és számos más kérdésre - adott választ egységbe kellene látni, hiszen mindent akarni a jelen körülmények között lehetetlen.

Az "én koncepciómban" (hisz mindenkinek van!) a szervezeti kérdések helye így festene a gyermekkönyvtári tevékenységben:

- C É L: A gyerek - megismerése
- olvasásra motiválása
  - belső szemléletének, képzeletének alakítása
  - ifjúsági irodalom eljuttatása hozzá
  - érdeklődésének segítése, kitágítása
  - tanulmányainak segítése

A MEGVALÓSULÁS MÓDJA, FORMÁI:

- az ebből következő konkrét tennivalók és tevékenységek sora

A MEGVALÓSULÁST LEHETŐVÉ TEVŐ TÉNYEZŐK csoportjai:

- gazdasági keret
- szervezeti feltételek
- személyi ellátottság

A KÖNYVTÁROS

- alkalmassága
- képzettsége
- kapcsolatai

A megvalósulás körülményei:

- telepítés
- tér
- állomány beszerzése, kihelyezése, katalógus, tárgyi ellátottság

A gyermekkönyvtáros személye magasan fontosabb az összes többi összetevőnél, mivel ő működteti a könyvtárat. Csodát tud tenni egy kis kócerájban (mint régen a Lehel úti gyermekkönyvtár volt, amit természetesen nem kívánok senkinek), és sivárrá tud tenni egy viszonylag jó adottságú könyvtárat is.

Egyszóval, ha megfogalmazódott pontosan és ellentmondás nélkül, hogy mit kell tennie, a rendszernek biztosítania kell a feltételeket: hogy az adott munkaidőben és helyen reális elvárásokkal találja szembe magát, és meglegyen a képzettsége hozzá.

A könyvtáros szakmában az ilyen-olyan szintű általános alapképzettség mellett mindenki a maga területén "képződik" tovább: a zenei könyvtárosok, a feldolgozó könyvtá-

rosok, a felnőtt olvasószolgálatosok. Csak-hogy a gyermekkönyvtárosok szakmai képzésével alapvetően baj van. Ha ma szétnézünk a FSzEK hálózatában, azt látjuk, hogy azok az idősebb gyermekkönyvtárosok, akik a 60-as években lettek azzá, és még nem mentek nyugdíjba, rendelkeznek a legmegbízhatóbb tudással, szemlélettel, módszerekkel (minden minősítés nélkül mondva!) Főként a módszertani csoport irányításával folyó belső képzés és szakmai tapasztalatcsere alapján alakultak ki a szakma alapvető normái. A következő nemzedék (ehhez sorolom magam), tőlük tanulja a szakmát + autodidakta módon, szabadidejében szedett fel technikákat, ismereteket. A KMK-s tanfolyamok országos jellegűknél fogva kevés hallgatót fogadtak, többévente szervezték meg őket (magam csak mint előadó jutottam el oda). A legifjabb nemzedékek még ennél jobban önmagukra utaltak, mindenki csinálja amit tud, amivel sikereket ér el. A rosszul átvett módszerek, a személyes foglalkozás helyett gyakran beállított gépek (diavetítő, magnó, video), az alkalmatlanság az egyik oldalon üti fel a fejét, a túlterheltség, a megújulásra való képtelenség a másikon.

A gyermekek ellátását javítaná, ha a gyermekkönyvtárosokat alapképzésben és rendszeres továbbképzésben részesítené az intézmény. Azzal a primitív szemlélettel ellentétben, amelyik azt mondja, hogy "elég a gyerekeket szeretni", s "egy talpraesett érettségizett is jól megcsinálja", vallom, sokrétű és komoly tudásra van szükség, hogy eleget tudjon tenni feladatának, és értelme, tétje legyen munkájának.

- Megalapozott ismeretekkel rendelkezzen az ifjúsági irodalom (és nemzeti irodalmak) történetéről, esztétikai értékéről, lélektani hatásairól, funkciójáról.

- Az életkori sajátosságokkal (de nem olyan szinten, hogy melyik életkorban normális, ha leporellót vesz a kezébe).

- A pedagógiai érzék keretein belül a kapcsolatteremtés, a metakommunikációs érzéken kívül, előadói kvalitásai is legyenek (jó, ha nem beszédhibás; tisztában van a magyar nyelv alapvető kiejtési szabályaival, fejből is tud mesélni a gyerekeknek a helyett, hogy a lemez vagy a magnó helyettesítene őt).

- A manuális ügyesség nagy előny, és vannak olyan technikák, amelyeket az "ügyetlenebb" is sikerrel alkalmazhat.

- Az egyéni foglalkozás módszereinek tanulásánál a gyógypedagógiai ismeretek is fontosak, mivel egyre több a magatartászavarokkal küzdő, deviáns vagy "csak eltévedt" gyerek a könyvtárakban.

- A dramatizálást, az animálást is tanulni kell!

Összefoglalva: ha dilettáns szinten hagyjuk ezt a szakmát, akkor valóban mindegy, hogy ki kedves a gyerekekhez. De ha a takarítónéni, akkor nem biztos, hogy olvasó ember lesz belőle. Csak felkészültséggel lehet szembeszállni a riasztó tényekkel, hogy csökken az olvasó gyerekek száma, és egyre nagyobb befektetést, energiát kíván az öt évvel ezelőtti szint megtartása, kevesebb munkaidővel, kevesebb kollegával. Mindez nem jelenti azt, hogy a FSzEK minden apróbb könyvtárában elsősztályúan képzett gyermekkönyvtárosra van szükség, ezt helyenként kell eldönteni, mint erre más kérdésekben nagyon szimpatikus módon rámutat a Tervtanulmány. Mert nagy előrelépés az, hogy az eddigi egyen-irányítotttságot a szakmai kérdésekben (az utolsó nagy élmények voltak az ifjúsági irodalom egységes betűrendbe sorolása, és a szakkatalógus csoportképzése) felváltja a helyi adottságokat figyelembe vevő szakmai tanácsadás.

Szász Ilona

*A gyerekek könyvtári ellátásának helyzete és feladatai. /Tervtanulmány./ Összeáll.: Kerekes Pálné. 1988. március.

Hosszú kényszerpihenő után megszépülve, fiatalos arccal fogadott a IV. kerületi főkönyvtár. A régi komor, raktárjellegű helyiség helyett barátságosan, szinte vidáman hívogatja befelé az olvasót a sok tarka felirat, hogy nézze meg, mi van alatta. S ha megnézi, nem fog csalódní. Ötletes elnevezésű témacsoportokban találják fel a könyvtárosok kínálnivalójukat /az állomány kb. egynegyedét/ - étvágygerjesztően. A kóstolóra is van helyük a kíváncsiaknak: minden nagyobb téma öble asztalt, székeket, fotelokat foglal magában. A lehangulatósabb öböl - szinte törvénytörően és természetesen - a kicsiké. Bár nincs messze az önálló gyermekkönyvtár, itt is szívesen látottak a gyerekek.

A magam részéről azonban egy kicsit jobban megbecsülném azt a megáltkodott magányos farkast is, aki Thomas Mannt nem a kultúrtörténet, nem a családtörténet vagy egyéb témacsoport könyvei között keresné, hanem egyszerűen a szépirodalom M betűjénél. Mert itt - és sajnos más ilyen elrendezésű könyvtárakban is - ezt a hagyományos szabadpolcos részt - a második fedelet - mintha szándékosan állították volna szembe hangulatában, kényelmében a téma szerint válogatók lehetőségeivel. Ha nem tudnám, hogy ez az állományrész a könyvtárosok biztonságának, a hagyományos könyvtári szolgáltatásnak alapját képezi, a könyvtár mostohagyerekének képzelhetném. Mintha azt szuggerálnák az olvasók, hogy ide ne lépjen be, itt úgysem

talál semmit, itt csak felesleges dolgok vannak, itt még csak leülni sem lehet - mert nem érdemes, - itt csak magányosan bóklászhat, mert a sorok között ketten már nem férnek el! S ha mégis nagyon elszánt és talál valamit, akkor menjen valamelyik öbölbe a többiek közé, s ott nézze meg, hogy az-e az igazi?!

Én jobbat ajánlanék neki. Fogja a könyveket és sétáljon be az olvasóterembe, ahol komoly és mégis meghitt légkörben tekinthet beléjük.

A társalgó - amely egyben a zenehallgatás, videózás színhelye is - tágas, jól berendezett, csak egy kicsit színtelenebb a vártnál. Még lesz idő, hogy használói - akik főleg a fiatalok közül kerülnek ki - belakják, színesítsék.

A sok olvasó, úgy látszik, egy kicsit kiszorította a könyvtárosokat. Feladva kényelmes irodájukat, feldolgozó szobájukat - mindent az olvasókért! - elég szűkösen véggezhetik a nem a látogatók előtt végzendő munkájukat.

Az újrainvitás óta - hála a kábeltelevízióknak is - nagyon sokan iratkoztak be, jöttek vissza a régi olvasók közül; ez is bizonyítja, hogy a könyvtárra, a könyvtárosok munkájára az embereknek szükségük van.

Kívánom, hogy a könyvtár munkatársainak lelkesedését, hitét munkájuk értelmében a látogatók kitartó ostroma ne hagyja lankadni.

Csoma Mihályné

KRÓNIKA

Gyermekkönyvtárosok találkozója Tatán

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete Gyermekkönyvtáros Szekciója 1988. szeptember 12-13-án Tatán tartotta országos tanácskozását. Az első nap Deme Tamás szociológus értékes előadása hangzott el "Művészeti és irodalmi nevelés az új médiák korában" címmel. Az előadó véleménye szerint a televízió általában szocializációs eszköz: a hátrányos helyzetűek esetében fejlesztő hatású, a szorongásos gyerekeket oldja, a közepszerűeket dinamikusabbá teszi. Hátránya, hogy nincs dialógus, pedig a "megértés záloga a másik ember". Beszélt a zenéről mint az egyik legemotionalisabb eszközről, a dokumentumfilmek érvelő képességéről. Kitért a video nagy előnyére is: segítségével vissza tudunk "lapozni". Fontos, hogy a gyermekkönyvtárban olyan érdekszférákat teremtsünk, hogy a szülők szívesen küldjék oda gyerekeiket. Az előadás hangsúlyozta, hogy min-

den média, amelyet bele tudunk illeszteni a gyerekek életébe, pozitív hatású. Ehhez azonban megfelelő közvetítőkre van szükség. Éppen emiatt merült fel az a gondolat, hogy szükség lenne a közvetítők (írók, könyvtárosok stb.) érdekvédelmi egyesületére is.

Délután Gransztói Szilvia bábművész a vizuális nevelés különböző módszereivel ismerttetett meg bennünket. Íme néhány példa:

- színes papírokkal kompozíciók készítése;
- képeslapok gyűjtése és műfajok szerinti szétválasztása;
- kiállítások látogatása, a látottak megbeszélése;
- játszóházak kézművesek bekapcsolásával;
- néprajz beépítése a gyakorlati foglalkozásokba (agyagozás, nemezelés, szövés, tematikus népi játszóházak stb.).

Az előadás jó hangulatát fokozta, hogy a művész különféle bábokat adott kezünkbe, melyeket hozzáillő hangon kellett életre keltenünk. Végül lehetőség nyílt bábkészítésre is. Az este folyamán néhányan közvetlen légkörű beszélgetésben beszámoltak a könyvtárunkban folyó művészi jellegű törekvésekről.

Másnap délelőtt Fasang Márta (XI/1.) bemutató foglalkozást tartott 4.o. gyerekekkel. Ezzel a zene gyermekkönyvtári felhasználására adott meggyőző példát. Bartók Béla életét és legfontosabb műveit tekintették át közösen zenei részletek, képek, versek különféle összekapcsolása segítségével. A zenei tagozatos gyerekek rendkívül fogékonnyan reagáltak minden feladatra, s így a foglalkozás egy pillanatra sem vesztett üteméből. Nagy kár, hogy a bemutatót nem követte közös megbeszélés, melyen kiderülhetett volna, hogy ki, melyik részt tartja megvalósíthatónak saját könyvtárában. Valószínű, hogy érdekes és tanulságos vélemények hangzottak volna el, hiszen az ország különböző pontjairól érkezett gyermekkönyvtárosok eltérő munkakörülmények között próbálják a gyerekek minél nagyobb többségét rendszeres olvasóvá, a könyv jó barátjává nevelni. Ugyancsak sok megválaszolatlan kérdés gyűrűzött tovább a hallgatókban a bemutatót követő videós óra után is. A debreceni felvétel József Attila Elégia c.

versének rendhagyó feldolgozását tárta elénk. Sajnos a rossz minőség sokat rontott a felvétel élvezhetőségén annak ellenére, hogy Szász Ilona (X. ker. főkönyvtár) röviden összefoglalta a gyengén hallható részek lényegét. Végül Bíró Ferenc (OSZK KMK) tartott előadást a gyermekkönyvtári munkában használható különféle médiákról.

Az egész tanácskozással rányomta bélyegét, hogy az eredetileg háromnapos találkozó anyagát másfél napba sűrítették. Így sajnos alig jutott idő a tapasztalatcsere, más gyermekkönyvtárosok munkájába való betekintésre. Reméljük, a továbbiakban erre is gondot fordítanak a szervezők.

Sándorfi Mária

Video-kör az újpesti főkönyvtárban

Örömmel értesítjük a tisztelt Szabó Ervin család minden tagját, hogy a IV. kerületben megszületett kicsiny v i d e o - k ö r ü n k megtette első, bár némileg még bizonytalan lépéseit. A kör nehéz körülmények között jött világra, hiszen főkönyvtárunk akkoriban a tetőfedők felvonalási területe volt, ezért leendő tagjainkat a gyermekkönyvtár és két kis kerületi fiókkönyvtárunk látogatóiból toboroztuk. Április végi alakuló összejövetelünkön 30-40 érdeklődő jelent meg. Miután eléjük tártuk a meglepetésükre igen szegényes igénybe vehető állományunkat, május első keddjén 20 taggal kezdte meg működését a kör.

Augusztus végén több mint egy évnyi szünet után ismét megnyílt főkönyvtárunk, aminek nagy forgalma jótékonyan hatott a video-kör működésére. Szeptemberre negyvenketten fizették be a tagdíjat.

A video-kör eddigi öt hónapos működése során mintegy 46 ezer forintot "termelt", ebből a pénzből 21 db műsoros kazettát tudtunk vásárolni. Természetesen a beszerzésnél figyelembe kell vennünk a kör tagjai-

nak kívánságait, de érdeklődésük kiterjed Polanski, Ferreri, Wajda filmjeire is. A legkedveltebbek persze a Folytassa ...! sorozat darabjai, a Csavargók és a Nagyfőnök című kung-fu filmek, valamint az akciófilmek "gyöngyszeme", a Delta Force.

A videoszalag óriási lehetőséget hordoz magában. Úgy érzem, a könyvtárak polcain ott volna a helye Chaplin, Fellini, Bergman filmjeinek is. Ma azonban, mikor könyvtárainknak könyvekről, folyóiratokról kell lemondaniuk, nem hiszem, hogy helyes lenne egyre kisebb és könnyebb forintjainkat videokazettákra költeni. Egyedüli lehetőségünk külső pénzek bevonása, például ehhez hasonló video-körök alakításával. Ily módon a rendszeresen befolyó tagdíjakból az országban hivatalosan megjelenő videofilmeik javát lassanként megvásárolhatnánk. Bár ez egyelőre álomnak tűnik, mégis a nyitás óta egyre fokozódó érdeklődést tapasztalva, bízunk benne, hogy bizonytalankodó lépéseinket hamarosan magabiztos, határozott léptek váltják fel.

Guzsalovits Attila

Reform és művelődés

A kerületi főkönyvtárak igazgatói a központ osztályvezetőivel közös értekezleten vettek részt szeptember 22-én. Az első napirendi pont a "Reform és művelődés" című tanulmány megvitatása volt. A vitát az egyik szerző, Tóth János, az OKK igazgató-helyettese vezette be, jelen volt még az a-

nyag készítői közül Mihályfi Márta a könyvtáros is:

Az alábbiakban egy szemelvényt közlünk a tanulmányból, melyre ezúttal is felhívjuk a kollégák figyelmét. /Hozzáférhető a központi könyvtárban, a főkönyvtárakban és a KESZ-ben./

Mi tehát a sajtóságos, új az elképzelésben? Szerintünk a művelődés elméleti és gyakorlati célja nem más, mint mindenekelőtt a helyi társadalom s ebből következően az egész nemzeti társadalom újraépítése, avagy a kultúra segítségével a társadalom konkrét humanizálása, az emberi-társadalmi viszonyok gyökeres reformja. Másképpen mondva: a helyi közösségek szétesettségének megváltoztatása, a kultúra tradicionális szerkezetének átalakítása, azaz demokratikus, önfejlődő, organikus helyi társadalmak létrejöttének segítése. Ezt a társadalmi újraépítkezést felülről, központilag aligha lehet vezényelni, ezért az alapvető módszer az önrendelkezés, az öngazgatás, a helyi reform. Közeli és távlati program egyaránt az egyének és közösségek relatív autonómiájának kivívása.

Ha ez az általános reformkoncepció elfogadható, akkor ennek megfelelően már megfo-

galmazhatók a részfeladatok. Például lényeges, hogy kifejlődjenek a kultúrában is az új tulajdonviszonyok s meghatározó legyen

a közösségi (városi, községi, egyesületi stb.) tulajdon. Ugyanilyen fontos az állampolgári jogok gyakorlati érvényesítése a művelődésben, így jogi-politikai garanciát kaphatnak az alulról-középről induló, állampolgári és kisközösségi vállalkozások. Egyáltalán nem mellékes, hogy a párt és állam által preferált művelődési törekvések, intézmények mellett esélyegyenlőséget élvezzenek az egyházak vagy az állampolgári közösségek művelődési mozgalmai. Ebben a reformlogikában tehát a helyi értékrend, a lokális szellemi élet, az intézményes és társadalmi értékterjesztés válik az alapjává és mozgatójává a központi elképzeléseknek, a nemzeti gondolkodásnak, a kultúra távlati koncepciójának is.

Sziget-klub

Kedves Kollégák! Ismét várjuk az érdeklődőket szombat délutáni rendezvényeinken:

November 5-én: "Lesz-e autó a GARÁZS-ban?" - Találkozás Nagy Feróval.

November 12-én: "Reform és művelődés" - Köles Sándor szociológus az azonos című vitaanyag jelenéről és várható jelenéről és várható jövőjéről.

November 19-én: "Blues, blues, blues!" Nemes Nagy Péter a rádió blues-sorozatáról és a műfajról. /Archív blues-videók!/
November 26-án: "Hét kamasz ricsajoz" - Simon Géza Gábor jazztörténész mutatja be a Benkő Dixiland Band-ről készült könyvét /Video, CD bemutató és.../
December 3-án: Csomor Imre nagyszerű diaporáma-show-jának budapesti bemutatója /King Crimson, Eloy, Marillion zenéjére készült kompozíció/ - A Halmosi - Siska gitárduó Bach átiratokat játszik.

December 10-én: "Vágtázó halottkémek" - Beszélgetés Grandpierre Attilával, a VHK vezetőjével /Hanglemes és video-bemutató/.

December 17-én: "Diszharmónia és vak-ság" - Fenyő Ervin mutatja be Széchenyi István utolsó hónapjairól szóló könyvét. "Hídépítés" - Közösségteremtő erők: bemutatkozik a Széchenyi Casinó: bemutatja: Debreceni Nóra.

Néhány információ: A belépés ingyenes, kezdés du. 4-kor, de már 3-tól lehet zenét hallgatni, beszélgetni, ismerkedni könyvtárunk rock-gyűjteményével. Cím: VII. ker. főkönyvtár, Rottenbiller u. 10. Tel.: 425-362.

Mindenkit szeretettel várunk:

SZIGET-KLUB

A IX. kerületi főkönyvtár 1987-ben "Szombat esték a könyvtárban" címmel sorozatot indított, lehetőséget adva arra, hogy a könyvtáros kollégák az őket izgató kérdéseket kompetens személyekkel megvitassák. Így került sor Albert Gábor beszámolójára az Írószövetség emlékezetes közgyűléséről; Firon András újságíró a szomszédos népekkel való kapcsolatunkról vitatkozott, Csorn Gyula, a Műszaki Egyetem Atomreaktorának igazgatója Csernobil egy éves évfordulóján volt vendégünk. Majd jött az 1987-es év második fele és 1988 eleje: az adó volt mindnyájunk központi problémája, valahogy nekünk sem volt kedvünk vitákat rendezni. Most újra indokolt.

N o v e m b e r 5-én délután 5 órakor mindenkit szeretettel várunk a Börzsöny utcai könyvtárban.

Vendégünk **B í r ó Z o l t á n**, a HITEK c. új folyóirat főszerkesztője.

Havas Katalin

yra įsitikinę savo teisybę ir pasirengę išklausti priešinigal manančius. Kito kelio mes neturime — žinoma, jei norime, kad bibliotekininkų savimonė neapsnūstų, nesustabarėtų, kad būtisios tiesos nevirštų dogmomis, prietarais ir išankstiniu nusistatymu. Tik šis kelias gali laiduoti, kad mūsų profesinė savimonė neliks pasaulio bibliotekininkystės uodegoj — net ir tada, kai dėl įvairių (nuo mūsų nepriklausančių...) priežasčių mūsų bibliotekų sistema savo pajėgumu pasaulinio lygio pasiekti negali.

Šiandien mūsų profesija yra smarkiai diferencijuota. Tačiau mus vienija bendras vardiklis — profesinė savimonė. Todėl ir Vengrijos bibliotekininkų draugija gali pasakyti: gens una sumus (esame viena gentis).

Ištvanas PAPAS

A BIBLIOTEKŲ DARBAS, a litván könyvtárosok lapja cikket közölt Istvanas PAPAS-tól /ismertebb nevén Papp Istvántól./ A cikk az MKE gödöllői vándorgyűlésén elhangzott, a könyvtáros egyesület szerepét és lehetőségeit taglaló beszédet tartalmazza; egyébként a Zentralblatt für Bibliothekswesen című lap közvetítésével került a litván könyvtárügy szakmai folyóiratába.

RÓLUNK SZÓL

A Könyvtári Híradó, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár dolgozóinak tájékoztatója, **Katsányi Sándor** felelős szerkesztésében (tavaly június óta jegyzi nevével a lapot), egyre frissebb, gazdagabb és harciasabb. Jól érzékelhetően felvállal újabb és újabb funkciókat, átalakít régebben is vállaltakat. A szokásos „vezércikkek” helyét komoly és komolyan veendő tanulmányok veszik át (az idei évfolyamban például **Szabóné Richlich Ilonától**, **Papp Istvántól** és **Bartos Évától** olvashattunk ilyen impozáns, bár tömör, a Híradó kereteit azért szét nem feszítő írásokat). Megsokasodtak az FSZEK dolgozóinak elvi-programatikus „hozzászólásai” is aktuális FSZEK-témákhoz (különösen érdekes volt az idei harmadik számban **Radányi Tiborné** és **Kövesd Péterné** „Egy kísérlet margójára” című írása az önkéntes hozzájárulásról, amelyet beiratkozási díj helyett adhatnak egyes FSZEK-könyvtárakban az olvasók).

Ami pedig a harciaságot illeti! K. S. (biztonsággal tippelhető, hogy a felelős szerkesztőről, **Katsányi Sándorról** van szó) az idei áprilisi számban többszörösen is megrója, megcsipkedti a **Könyvtárost**. Részint elégtétellel nyugtázza, hogy lapunkban számos FSZEK-témájú írás jelenik meg (csak a márciusi szám-

ból is három terjedelmesebbet sorol fel), részint azzal vádol minket, hogy az FSZEK híradójából veszünk át, a forrás megjelölése, az átvétel jelzése nélkül, cikkeket. Furcsa módon minden említett esetben olyan művekről van szó (**Benjámín Judit** országgyűlési felszólalása, **Deák Sándor** rádióinterjúja), amelyek *nem* az FSZEK-híradó számára készültek. Mi sem onnan kaptuk őket. Az egyiket magától a képviselőtől, aki — örömről — törzsszerzőnké kezd válni, a másikat a Rádió érintett riportertől, aki a beszélgetést készítette. Tényleg jó, sőt egyre jobb, frissebb, gyorsabb az FSZEK híradója, de azért még — úgy érezzük — bírjuk a versenyt, egyelőre nem szeretnénk cikkei másodközlőjévé válni. Annál nagyobb örömmel vettük ugyanezen írás szellemes csipkedését a **Könyvtáros** idei második számában megjelent **Vajda Kornél**-írás kapcsán. K. S. szépen példázza, hogy szerzőnk vádja a hálózati híradók lassúsága miatt sokszor alaptalan. Az FSZEK-híradó esetében valóban egyre gyakrabban. Bár általános érvényét is elveszítetné ez a lassúságra vonatkozó kritika. Sajnos kevés jel mutat rá.

BIBLIOBUSZ

A bibliobuszokon a kölcsönzés túlnyomórészt a hagyományos tasakos-kártyás módszerrel folyik. Nem ritka az ún. családi olvasójegy, amelyre sokkal több kötet elvihető, mint az egy személyre szólóra. Van már példa arra is, hogy hordozható elektronikus készülékbe táplálják a kölcsönzési adatokat, majd a műszak végére felgyülemlett anyagot betáplálják a központi számítógépbe. A tévesztés lehetőségét maga a gép zárja ki ellenőrző programjával.

A mozgókönyvtárak személyzete általában szakképzetlen. Többnyire a gépkocsivezető látja el egyedül a kölcsönzést. Ebben a szakmában többet ér a helyismeret, az emberekkel való bánni tudás, mint a könyvtáros diploma.

ALTERNATÍV ELRENDEZÉS

Az angol könyvtárakat látogatva nagy izgalommal vártam, mi újat tudhatok majd meg az állomány másfajta elrendezéséről. Azt már otthoni előtanulmányaim alapján sejtettem, hogy a nálunk nagy vitákat kiváltó kezdeményezés szülőhelyén sem osztatlanul elismert, támogatott módszer. Általánosan az a tapasztalatom, hogy kifejezetten sehol sem ellenzik az újat, de nem is szívesen válnak meg a jól bevált, megszokott Dewey-rendszertől. Wiltshire-ben például azt tartják, hogy a régi gyűjteményeket nem szabad megbolygatni, csakis új könyvtár építése esetén lehet új rendszert bevezetni. Ezt meg is tették mások pl. Uxbridgeben az új könyvtári központban.

Az alternatív elrendezés fellegvárának számító, Londontól északra fekvő helyeken /Huntingdon, Hertfordshire/ már a legkisebb községi gyűjtemények polcai is tematikusan rendezettek. A működtetők és a használók egyaránt elégedettek az új renddel. Ezekben a körzetekben jelentős módszertani munka folyik. Naprakészen elemzik a forgalom adatait, az olvasók reagálásait. Huntingdon, Hertford "műhelyei" fontos támpontokat szolgáltatnak az új könyvtárak tervezéséhez, azok állományainak elrendezéséhez.

KÖNYVTÁRGAZDASÁG

A gazdasági helyzet a fejlett Angliában sem kedvez a kultúrának, így a könyvtáraknak sem. A mindenütt gyérülő anyagi források, létszámcsökkentések arra ösztönzik a szakma "menedzsereit", hogy próbálják meg racionálisabban működtetni a már meglévő szolgáltatásokat, és meghonosítani az újakat.

Az első gond a könyvtárépítéseknel jelentkezik. Új beruházások már csak elvétve fordulnak elő. A könyvtárosoknak itt más lehetőségek után kell nézniük. A helyi hatóságokkal összefogva egy-egy bevásárlóközpont építésekor a magáncégeknél esetenként egy teljes könyvtárépület ingyenes felépítését is elérhetik - természetesen kölcsönös érdekeltség alapján. Így épült fel többek között Uxbridge bevásárlóközpontjában az ország egyik legkorszerűbb könyvtára.

A könyvtári szolgáltatások terén is észlelhető a törekvés a szerény, de tömegében számottevő bevételre. Majd minden közművelődési könyvtár kölcsönöz hangzó dokumentumokat némi térítés ellenében, többnyire kéthetes határidővel /kompakt, gramofon lemezt, kazettát, oktatási videot/. Elgondolkoztató, hogy helybenhallgatási szolgáltatás sehol sem létezik. Az emberek ma már inkább hazaviszik a hallgatnivalót is. Szinte mindenütt működik érmebedobásos xerox gép. Voltam olyan helyen, ahol egy bonyolultabb referenzkérdés megválaszolásáért nem kevés pénzt kérnek /Oakham, Leicestershire/. A nagyobb könyvtárak helytörténeti gyűjteményei egyben a reneszánszát élő, népszerű családfakutatás bázisát képezhetik, ami szintén potencióális bevételi forrás.

Számos példát láttam olyan kezdeményezésre, amikor a könyvtári szolgáltatások egy komplex szabadidő központ kereti között fejtik ki hatásukat /Link Centre, West Swindon/. A sportrendezvények, pálya- és teremléti díjak, tanfolyamok, koncertek mind-mind olyan pénzbevételt jelentenek, amelyek még egy könyvtár fenntartását is elbírják.

Érdekes és egyben kényes téma, hogyan hajtják be követeléseiket a könyvtárak /könyvtérítés, késedelmi díjak/. A jól kidolgozott szisztéma szerint egy bizonyos időn túl a végrehajtás feladatát egy erre létrehozott vállalkozás veszi át, amely szervezet törvényadta lehetőségeivel élve, és megfelelően érdekeltté téve el is végzi a munkáját. Ilyen központilag létrehozott, lényegében egész hálózatot segítő intézményre nálunk is szükség lenne.

Végezetül meg kell említenem, hogy Angliában kialakult egy olyan fiatal vezető gárda, amely fokozottabban érzékeny mindazon kihívásokra, amelyek a kormányzat és a gazdaság részéről nap mint nap érik a könyvtárügyet, akik képesek sokszor a helyi érdekek elé tenni a szakma általános kívánalmait. Ezen új, felvilágosult gondolkodású könyvtárosok megjelenésére mi is várunk.

Nagy Ferenc
könyvtárigazgató
Budakeszi

PÁRTHÍREK

A pártvezetőség az elmúlt időszakban három alkalommal tanácskozott: szept. 1-én, 13-án, és okt. 11-én. Megvitatta a második félévi feladatokat, tájékoztatót hallgatott meg Frank Istvántól a VIII. kerületi PB munkatársától ideológiai kérdésekről.

Gujgiczter Imréné előterjesztésében két alkalommal vitatta a javaslat az állami személyzeti munkáról szóló 1001/87. /I.15./ MT határozat alkalmazására a FSZEK-ben című anyagot. A megbeszélésen Kiss Jenő, Papp István és Tverdota Miklósné dr is részt vettek.

A szeptember 27-i taggyűlésnek két napirendje volt: a gyermekkönyvtári ellátás kérdéseit Kerekes Pálné előadásában, majd Frank István tartott tájékoztatót aktuális politikai kérdésekről. Ez alkalommal köszöntöttük alapszervezetünk új tagját, Tóth Sándort a KESz munkatársát.

OKTATÁSI HÍREK

- A Budapest gyűjtemény munkatársai helyörténeti sorozatot szerveztek a hálózat munkatársai részére. Az első előadást Gajary István, Budapest Főváros Levéltára főmunkatársa tartotta.

- Az MKE Gyermekek- és ifjúsági szekciója és a Pest megyei Művelődési Központ és Könyvtár 1988. október 12-13-án országos tanácskozást szervezett. A tanácskozáson az érték megőrzés lehetőségeiről folyt beszélgetés a gyermekkönyvtárakban. Intézményünket a második napi programon 9 munkatársunk képviselte.

- A Hazafias Népfront Budapesti és Pest megyei Bizottsága tanácskozást szervezett az Olvasó népeért mozgalom időszerű kérdéseiről, melyre intézményünk több vezető munkatársa kapott meghívást.

SZEMÉLYI HÍREK

Á t h e l y e z é s

Lovas Zoltánné /Dudás Franciska/ ismét dolgozik, új munkahelye a Központi Ellátó Szolgálat.

Ú j m u n k a t á r s a k

Kántor Klaudia könyvtáros /I. kerületi főkönyvtár/, Vincze Mária könyvtáros /XVI. kerületi főkönyvtár/.

K i l l é p t e k

Csóke Jánosné könyvtáros /XIV. kerületi főkönyvtár/, Rohács Iván és Tóthné Szabó Éva könyvtárosok /X. kerületi főkönyvtár/.

S z ü l e t é s

Földesné Ladányi Mártának /X. kerületi főkönyvtár/ Anna és Gábor nevű ikrei, Szamosné Kóllár Ágnesnek /XVII. kerületi főkönyvtár/ Zsófia nevű kislánya, Szász Zoltánnének /számítási osztály/ Zoltán nevű kisfia született.

A szülőknek és a kisbabáknak jó egészséget kívánunk!

ZSOLNAI TIBORNÉ

1937 - 1988

Tudtuk, hogy súlyos beteg, mégis felfoghatatlan számunkra, hogy nincs többé. 1955 óta volt a könyvkötészet dolgozója, rendkívül ügyeskező, gyors, mindig vidám, készséges ember. 1971-től a hálózat könyvtáraiban végzett helyszíni javításokat, majd 82-től a Zenei gyűjteményben mint kihelyezett könyvkötő dolgozott. Kezenyomát őrzik sok-sok ezer könyv könyvtáraink polcain, emlékéért őrizzük mi, akik munkatársai voltunk és nagyon szerettük.

ÁLLÁSFOGLALÁS

A Közalkalmazottak Szakszervezete Titkársága 1988.szeptember 24-én a napilapokban közzétett állásfoglalása alapján az alulírott közgyűjtemények szakszervezeti alapszervi titkárai felelősségük tudatában hozzák nyilvánosságra az alábbi állásfoglalást:

Sajnálattal állapítjuk meg, hogy a SZOT és a kormány képviselői között f.évi szeptember 21-én folytatott tárgyalások a közgyűjteményi dolgozók szempontjából eredménytelenül végződtek, ami tagságunk körében nagy elkeseredést váltott ki. Ismeretes, hogy a közgyűjteményi területen központi béremelés 1977 óta nem volt. Dolgozóink bérszintje jelenleg 30 %-kal az országos bérszint alatt van. A kérdés megoldásának újabb elnapolása a területre hátrányos bérfeszültséget fokozatosan tovább növeli, azzal politikai, társadalmi feszültség forrása lehet. Szükségesnek tartjuk a területet érintő, egyéb halaszthatatlan intézkedés mellett a közgyűjteményi dolgozók 30 %-os központi béremelését 1988.október 1-i hatállyal.

Budapest, 1988.szeptember 30.

Debné Kász Dóra
Állami Gorkij Könyvtár
Dr. Gede Irén
Budapesti Történeti Múzeum
Trenowé L. d.
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
K. Farkas Ágnes
Iparművészeti Múzeum
Áldásné dr. Bánjai Irén
Magyar Munkásmozgalmi Múzeum
Dr. Kőrösi Katalin
Magyar Nemzeti Múzeum
Benedek Sándor
Szépművészeti Múzeum
Vóth Erika
Országos Műszaki Múzeum

dr. Sárosi László
Magyar Országos Levéltár
Dr. Szeberényi Ágnes
Néprajzi Múzeum
Dr. Kőrösi Katalin
Országgyűlési Könyvtár
Dr. Jendrassik Katalin
Országos Széchenyi Könyvtár
Dr. Földes László
Természettudományi Múzeum
Dr. Lelkes Katalin
Új Magyar Központi Levéltár
E. Csobánka Csilla
Petőfi Irodalmi Múzeum